

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

De Coena domini & Eucharistia

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

nestate adpareamus coram tremenda maiestate dei no-
 stri, ornati scilicet uirtutibus & pietate, & hoc orna-
 tu de quo Paulus 1. Timoth. 2. 1. Cor. 11. 1. Pet. 3. Ad
 hæc subinde magno seruore exhortamur fideles quos
 docemus. Et nonnihil proficimus alicubi. Hic uero uo-
 bis non omnino assentimur, qui omnem cultum Chri-
 stianis hominibus negatis. Nam ut uaria sunt tempora
 ita uarium cultum pijs admittimus. Nam & olim ca-
 stissimæ & honestissimæ matronæ, ut humilitate, pud-
 citia & uirtutibus semper, ita nonnunquam (dum res
 poscebat) corporali cultu ornatae erant. Quemadmo-
 dum de Rebecca, Esther, et Iudith scripturæ testantur.
 Quid uero in Eucharistia nostra desyderes clarius ex-
 plica. SIMON. Ad hanc coenam admittitis pec-
 catores, quos excludere ex hoc sacro conueniebat.
 Nos non nisi puris & innocentibus hanc coenam da-
 mus. IOIADA. Si panis Eucharistiæ nihil ad
 peccatores pertinet, dic ergo quibus à Christo sit insti-
 tutus? Angelis fortasse? Sic fingitis uobis puritatem,
 quam dum uobis ipsis tribuitis in Nouati hæresim inci-
 ditis. Nos ex uerbis scripturæ peccatum bifariam acci-
 pi dicimus. Primum, pro perfidia, hanc qui habet, is
 non digne existimat hunc panem. Nec opus est ut talis
 excludatur è coena, nam ut nihili curat eam, ita nequa-
 quam accedit. Hypocritas minister arcere non potest,
 quum solus deus corda perspiciat, et uideat quo quisq;

uero mercenarij et serui arcebantur, ceremonia erat,
 quæ reconditorē sensum nobis præfert. Apud nos per
 sonarum acceptio nulla est. Sic de in fermentatis pani
 bus mysticum sensum eruit Paulus 1. Cor. 5. Docet er
 go ut se quisq; probet antequā accedat ad hunc sacra
 tissimum cibum, ne suo uitio uertatur ei in mortem.
 Quod ergo potissimum in hac cœna à conuiuantibus
 exigimus, fides est, & gratiarum actio, deinde propo
 situm uitæ puræ & sinceræ. Postremo ut uelint esse
 unum corpus per charitatem. Vos ex symbolis unita
 tis, dissidiū in corpore Christi facitis. Eucharistia non
 in hoc instituta est, ut separatio fiat, sed excommuni
 catio. Per excommunicationem uero remedium illud
 intelligimus, quo sceleribus grauioribus & impuden
 tioribus medemur, per eos quibus hoc officij deman
 datur. Iam si emendatus rursum cadit, audit uero pro
 clamari uerbum Pauli (probet seipsum homo & c.) et
 accedit cœnam sumpturus, quis hunc prohibere pote
 rit? Quis enim cor eius intueri potest quanta deuotio
 ne, gratitudine, & fide erga Christum sit præditus?
 Neq; hic iuxta Papæ et decretorum canones pœniten
 tias definimus, ut tanta interualla temporum pecca
 toribus aut criminibus præscribamus, quod nec Chri
 stum fecisse unquam legimus, cuius gratia obuia fuit
 quibuslibet, ut patet in Matthæo, Zacheo, Magdale
 na. Mox recepti sunt in amicitiam: mox admissi in eccl̃a

accedat animo. Nos iuxta externa tantum iudicamus, nec plus huiusmodi à cœna prohibere possumus quàm à baptismo Simonem Philippus. Sacramentorum enim ratio par est. Secundo accipitur peccatum pro morbo ex infecta radice in nos traducto, ex quo uaria scelerata ueluti fructus quidam pessimi suppullulât, qualia sunt, ira, inuidia, odiû, intemperantia, arrogantia, auaritia, libido &c. Iam si hunc peccatorem dicis, qui hæc designat, nec tamen in his contumaciter iacet, sed mox post casum resipiscit, nemo huius cœnæ capax fuerit. Omnes enim peccamus, & hunc peccati morbum sentimus, Rom. 3. Gal. 3.

Ex quo adparet error uester, qui usum cœnæ ignoratis, quamobrem, ut olim pontifex, ex leto conuiuio tyrannidem quandam & carnificinam conscientiarum facitis. Quicumq; ergo carnis affectus cum dolore agnoscit & sentit, credens interim sibi per sanguinem Christi peccata ablui & remitti, unde in corde suo ingens gaudium concipit, cupiens gratias agere domino pro tanto beneficio participatione huius sacri: hunc dignum existimamus ut de pane illo edat et de calice bibat. In hunc usum à Christo nimirum instituta est hæc cœna, ueluti panegyris et festiua quædam ac leta gratulatio, in qua memoria mortis eius cû gratiarum actione refricaretur. Ratio huius ex esu agni paschalis satis luculenter colligi potest, Exodi 12. Quod

UERO

clesiam. Latro mox ut inuocat, Petrus mox ut flet, in ecclesia ambo sunt, nec differtur eis aditus ad uitam. Nos iuxta externam faciem iudicamus, alioqui Ananias & Saphyra in ecclesia Christi non fuissent. Sed cesso iam, nec dubito te persuasum esse, longe aberrare catabaptistas impieq; agere quod ab ecclesianostra secedunt. Reliqua ergo si quæ sunt abs te proferranda, fac profer.

DE GLADIO, AN SCILICET
magistratui fontes punire, & gladio ferire, atq; bellare liceat.

S I M O N.

IX.
TRACT.

Quod magistratus inter Christianos esse possint ac debeant, supra satis probatum abs te accepi. Quod uero illis occidere non liceat ex uerbis Christi Matthæi quinto euincere conabor. Sic enim docet Christus: Audistis ueteribus dictū esse, Non occides, quisquis autē occiderit obnoxius erit iudicio. At ego dico uobis, quod quisquis irascitur fratri suo temere obnoxius erit iudicio &c. IOIADA.

Recte lex præcipit non occides: tu scilicet quisquis tandem sies, non occides scilicet ex affectibus, quales sunt ira, inuidia, odium &c. Non occides innocentes: non occides ui aut iniuria. Huiusmodi ergo homicidia